

Opvs Theologicvm

In Tres Tomos Distribvtvm, In quo praecipua totius Theologiae capita accurate pertractantur ... Adiecto ad finem Tertij Tomi Indice rerum notabilium

Qui totam primam partem D. Thomæ, ac multa alia continet, quorum Indicem sequens pagina dabit

Mauro, Silvestro

Romae, 1687

Q. 185. Vtrum Angelus supremus inter peccantes fuerit supremus inter omnes , ac fuerit alijs causa peccandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84111](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84111)

540 Vtrum Lucifer fuerit supremus Angelus

duratio primæ operationis constituit primum instans, duratio secundæ operationis constituit secundum instans talis temporis discreti.

QVAESTIO CLXXXV.

Vtrum Angelus supremus inter peccantes fuerit supremus inter omnes, ac fuerit alijs causa peccandi.

S. Th. q. 63. art. 7. & 8.

1. **V**idetur Lucifer, qui supremus fuit inter Angelos, qui peccarunt, non fuisse supremus inter omnes: primo quia Ezech. 28. sub persona principis Tyriorum dicitur Lucifero: *Tu Cherub extensus, & protegens; sed Cherubim non constituunt primum, & supremum, sed secundum ordinem Angelorum, Seraphim autem constituunt primum; ergo.*

2. Secundo Damascenus lib. 2. de fide cap. 4. loquens de diabolo dicit: *Ex ijs angelicis virtutibus ea, quæ præerat terrestri ordini, & cui à Deo terra custodia commissæ erat & elevata est aduersus Deum, qui illam fecit, rebellare illi volens, & prima prolapsa à bono, in malo constituta; sed Angelus, qui præerat terrestri ordini, non fuit supremus inter Angelos; ergo &c.* Eandem sententiam ante Damascenum docuerunt, vel insinuarunt Epiphanius lib. 2. contra hæreses hæresi 64. ex Proclo, & Methodio: Theodoretus lib. 5. de diuinis decretis, cap. de diabolo, Rufinus in expositione symboli, & quidam alij, quos refert Suarez lib. 7. de Angelis, cap. 14. num. 1.

3. Tercio Isai. 14. Lucifer dicit: *Ascendam in Cælum; ergo Lucifer non erat ex Angelis supremis, qui erant in cælo, sed ex inferioribus, qui præsidebant terræ, & elementis.*

4. Quarto Angeli acceperant gratiam, & charitatem iuxta proportionem naturæ, & naturalium; ergo angelus supremus natura habebat etiam maximam gratiam, & charitatem: sed quo quis habet maiorem gratiam, & charitatem, eo minus est dispositus ad peccandum; ergo supremus angelorum minus, quam quilibet alius angelus, erat dispositus ad peccandum, ac proinde non est verisimile, quod primus omnium peccarit, ac ceteros ad peccandum induxerit. Rursus cum cæteris angelis præesset, minorem occasionem habuit altiore statum appetendi, & sic peccandi ex superbia.

5. Quinto Deus creauerat angelos, ut consequerentur beatitudinem; ergo si supremus angelus peccasset, ac non fuisset consecutus beatitudinem, ordinatio diuina fuisset frustrata in nobilissima creatura, quod est inconueniens.

6. Sexto videtur Lucifer non induxisse alios angelos ad peccandum. Si enim alios ad peccandum induxisset, peccasset prius,

quam cæteri; sed omnes angeli simul peccarunt, ut docet Damascenus lib. 2. de fide, cap. 4. ergo.

7. Septimo si Lucifer induxisset alios angelos ad peccandum, induxisset illos ad hoc, ut vellent potius subesse, & obtemperare ipsi Lucifero, quam Deo; sed superbus vult potius subesse superiori, quam inferiori; ergo cum angeli peccarint ex superbia, non est verisimile, quod à Lucifero induciti fuerint ad peccandum.

8. Octauo maius peccatum est velle alteri subesse contra Deum, quam velle alteri præesse contra Deum; sed alij angeli peccassent, quia voluissent subesse Lucifero contra Deum, Lucifer peccasset, quia voluisset præesse alijs angelis contra Deum: ergo peccatum aliorum angelorum fuisset maius peccato Luciferi, quod repugnat doctrinæ communi, quam tradit etiam Glossa in illud Psal. 108. *Draco iste, quem formasti*, dicens: *qui cæteris in esse erat excellentior, factus est in malitia maior.* Existimatur autem hæc glossa desumpta ex Augustino.

9. Respondeo duas examinandas esse quæstiones. Prima est, vtrum Lucifer, qui peccauit, fuerit primus, & supremus omnium angelorum in natura, ac proinde etiam in gratia, siquidem ut cum Sancto Thoma art. 6. quæst. 62. diximus quæst. 176. Angeli in primo instanti acceperunt gratiam iuxta mensuram naturalium. Secunda est, vtrum Lucifer ceteros angelos ad peccandum, & ad quod peccatum induxerit?

10. In prima quæstione prima sententia Damasceni, & aliorum relatorum num. 2. in secundo argumento docet Luciferum non fuisse supremum omnium angelorum, sed solum fuisse supremum, & principem eius ordinis, qui præerat rebus terrestribus. Sanctus Thomas hoc art. 7. quæst. 63. dicit hanc opinionem consonare principiis Platonico-rum, qui ut refert S. Augustinus lib. 8. de Ciuit. cap. 6. & 7. & lib. 10. cap. 9. 10. & 11. distinxerunt Deos à dæmonibus, ac Deos nominarunt substantias intellectuales, quæ sunt supra globum lunarem, ac dixerunt omnes Deos esse bonos, dæmones autem vocarunt substantias intellectuales, quæ sunt infra globum lunarem, sed sunt superiores hominibus ordine naturæ, & asseruerunt ex dæmonibus aliquos esse bonos, aliquos malos. Idem ferè dicit Durandus in 2. dist. 6. q. 1.

11. Secunda sententia plurium Patrum, quos infra referemus, docet Luciferum fuisse omnium angelorum primum, & supremum in natura, & consequenter etiam in gratia. Hanc opinionem ut probabiliorem sequuntur Sanctus Thomas hoc art. 7. quæst. 63. & plures alij scholastici in 2. dist. 6. nimirum Richard. art. 1. quæst. 1. Egidius qu. 1. art. 1. Durandus qu. 1. ac penè omnes recentiores.

12. Tertia sententia Suarez lib. 7. de Angelis, cap. 16. num. 8. & sequentibus docet Luciferum

ferum fuisse supremum angelorum negatiue, ita vt nullus fuerit illo superior, sed quia existimat in omnibus speciebus angelorum dari plura indiuidua eiusdem speciei, ac proinde æqualia in natura, docet, quod Lucifer non fuerit supremus positiue, ita vt esset perfectior omnibus alijs. Addit, quod si in suprema specie angelorum datur vnicum tantum indiuiduum, Lucifer fuit etiam positiue supremus omnium Angelorum.

12. Dicendum cum secunda, & communiori opinione: probabilius est Luciferum fuisse supremum omnium angelorum, non solum negatiue, sed positiue.

Probatur primo ex Patribus. Tertullianus lib. 2. contra Marcionem, num. 7. de Lucifero dicit: sapientissimus omnium editur, antequam diabolus: paulo post vocat illum eminentissimum Angelorum, Archangelum, hoc est principem angelorum, sapientissimum omnium. Nazianzenus carm. 6. vocat Luciferum primum, dicens:

*Quocirca primus malè sana mente tumescens
Lucifer, eximio nam quod fueretur honore,
Sperabat regale Dei solumque, decusque
Corruit &c.*

Chrysostomus tom. 1. homil. de Adam, & Eva dicit: vnus angelus primus, qui Sathael dictus est: malignam presumptionem assumens: pono sedem meam in aquilone, & ero similis Altissimo: & ita pro tali presumptione cecidit irreparabiliter, vt angelus primus præcipitatus de culmine angelico diabolus nominaretur. Et homil. de lapu primi hominis dicit: in angelis Sathael principatum tenuit. Hieronymus in Psalm. 23. in fine dicit: diabolus nonem ordines angelorum sub sua habuit dominatione, siue bonos, siue malos. In 40. caput Iob explicans de diabolo illa verba: hic est principium viarum Domini, dicit: hoc in loco hic mihi videtur sensus, quod ad vias Dei ambulandas, & per obedientiam præcepta Domini observanda, hic inter ceteras creaturas primus à Deo sit conditus, & inde dictum sit hic est principium viarum Domini. Nam in Ezechiele propheta in capite lapidum ignitorum refertur, quod primus fuerit omnium angelorum, & corona in manu Domini. Et lib. 2. contra Iovinianum Luciferum vocat altissimam sublimitatem, quæ in veritate non fletit. Cyrillus Alexand. in cap. 14. Iesai. dicit de Lucifero: Erat enim, quod ad gloriam attinet, insignis inter angelos, & superis potestatibus spectabilis, & sane velut inter astra Lucifer. Gregorius Magnus homil. 34. in Euangel. quæ est de centum ouibus, dicit: Primus angelus, qui peccauit, dum cunctis angelorum agminibus prælatus, eorum claritatem transenderet, ex eorum comparatione clarior fuit: lib. 4. Moral. cap. 13. alias 12. Ille enim apostata angelus, qui ita conditus fuerat, vt ceteris angelorum legionibus eminceret: & lib. 9. cap. 2. dicit. Summus ille angelicus spiritus, qui subiectus Deo in culmine stare potuisset: & lib. 32. cap. 18. exponens de Lucifero verba illa Iob 40. dicta de Bohemoth, ipse est principium viarum eius, dicit: principium viarum eius Bohemoth dicitur, quia nimirum cum cuncta creans ageret, hunc primum condidit, quem reliquis angelis emi-

nentiorum fecit. Bernardus serm. 1. super missus est, loquens de superbia dicit: non modo angelum, sed angelorum primum in diabolum commutauit.

13. Probatur secundo conclusio ratione. Probabilius enim est, quod ille Angelus primo peccauerit peccato superbiæ, qui maius habuit motuum peccandi tali peccato; sed motuum peccandi est excellentia, quæ maximè inuenta fuit in angelorum supremo; ergo. Confirmatur; nam ex dictis angelus peccauit occasione vnionis hypostaticæ, quam inordinatè appetiuit sibi dari propter excellentiam suæ naturæ, quæ est multo excellentior natura humana, indignans, quod deberet subijci naturæ inferiori, & amittere principatum supra ceteros angelos; sed hoc motuum erat aptum mouere præcipue Angelum supremum: ergo.

14. Secunda quæstio est, vtrum primus angelus ceteros ad peccandum induxerit?

Respondeo duas esse sententias. Prima Guglielmi Parisiensis l. p. 2. partis principalis de vniuerso, cap. 112. Alberti in 2. dist. 6. art. 3. Alphonsi de Castro contra hæreses verbo peccatum, hæresi 3. docet nullum Angelum inferiorem inducendum fuisse ad peccandum à supremo, sed vnumquemque sine alterius suasionem, vel occasione peccasse.

15. Secunda sententia communis docet angelos inferiores peccasse suasionem primi, hoc est Luciferi. Secuti sunt hanc sententiam Sanctus Thomas hoc art. 8. quæst. 63. & cum eo Caietanus, ac Thomista, S. Bonavent. in 2. dist. 5. art. 2. quæst. 2. & eadem dist. Richard. art. 1. quæst. 2. Egidius in 2. dist. 6. quæst. 1. art. 3. Gabriel quæst. 1. art. 3. dub. 3. Suar. lib. 7. de Angelis, cap. 17. num. 15. Sanderus lib. 4. de visibili Monachia, & alij. Durandus in 2. dist. 6. quæst. 2. & Vafquez 1. par. disp. 237. dicunt rem esse dubiam, quia non est tribuendum angelis, quod nullo sufficienti fundamento potest ostendi.

16. Dicendum cum communi sententia Luciferum induxisse ceteros angelos ad peccandum, non quidem illos cogendo, sed suadendo.

Probatur primo ex Patribus Grecis, & Latinis, quorum testimonia affert Suar. lib. 7. de Angelis, c. 17. n. 16. & 17. Ex Grecis Origen. lib. 1. Periarch. in proemio dicit. Apud multos hæc inualuit opinio, quod diabolus apostata effectus quamplurimos angelos secum declinare persuaferit, qui nunc vsque angeli eius nuncupantur. Euseb. lib. 7. de Præparat. cap. 6. loquens de Lucifero dicit: Quorum primum, qui etiam alijs defectionis causa fuit, draconem, serpentemque Scriptura solet appellare. Nazianz. carm. 6. loquens de Lucifero dicit.

*Haud solus cecidit, verum agmine septus
Ingenti, sceleris cui dux fuit, atque magister.
Nam velut auerit commissum proditor agmen,
Regis ab imperio, multas sic ille cohortes
Regis ab obsequio magni, cætuque piorum
Abducens ad se collegit.*

Cæsa;

542 Vtrum Lucifer fuerit supremus Angelus :

Cæsarius Nazianzeni frater dial. 1. dicit . *Ad malum versus auctor ille mali diabolus secum ad defectionem multos angelorum trahens , non natura, sed voluntate mutatos per ducis suggestionem &c.* Chrysostomus in Psalm. 14. in illa verba . *Domine quis habitabit, dicit . Vnus illuc ciuis, tanquam inquilinus mouit seditionem, & cœlestis est tanquam externus, & à Deo alienus, & cum eo qui cum secuti sunt daemones .* Damascenus lib. 2. de fide cap. 4. post descriptum peccatū Luciferi subdit . *Vndè porro cum eo auulsa est, eique comitem se adiunxit, simulque corruit innumerabilis subiectorum ipsi angelorum multitudo .*

17. Ex Patribus latinis Ambrosius Epist. 33. ad Demetriadem loquens de diabolo dicit. *cum ijs Angelis, quos in consensum impietatis suæ traxerat, à cœlesti sublimitate deiectus est.* Hieronymus in cap. 14. Isai. explicans de Lucifero illa verba : *Tu terram tuam disperdidisti, tu Populum tuum occidisti, & Luciferum alloquens dicit . Eos, quos tibi Deus in correctionem dederat, tu penitus perdidisti .* Idem docent plures alij Patres .

18. Probatur secundo conclusio à Sancto Thoma ex signo deducto ex Scriptura . Nam cæteri daemones subduntur Lucifero, hoc est diabolo, tanquam regi; sed vt dicitur 2. Petri 2. *à quo quis superatus est, huic seruus additus est;* ergo cæteri daemones superati sunt à diabolo, & ad peccandum induciti . Probatur maior . Nam Christus Matth. 25. dicit : *Ite maledicti in ignem æternum, qui parati estis diabolo, & Angelis eius :* Apocalypsis etiam 12. dicitur : *Draco pugnabat, & Angeli eius :* ergo cæteri daemones sequuntur Luciferum, tanquam suum regem, & ducem, & sunt eius angeli, proportionaliter, ac angeli sancti dicuntur angeli domini : ergo superati sunt à Lucifero, & ab initio peccando, cum vt ducem sunt secuti, ideoque de Lucifero figurato per Leuiathan Iob 40. dicitur : *Ipse est Rex super omnes filios superbia .*

19. Confirmatur . Nam Apocal. 12. dicitur : *Factum est prælum magnum in cœlo : Michael, & angeli eius præliabantur cum Dracone, & draco pugnabat, & angeli eius, & non præualuerunt, neque locus inuentus est eorum amplius in cœlo :* sed licet hic locus intelligatur de prælio, quod pro salute, vel perditione hominum fiet in Ecclesia militante, præsertim circa sæculi consummationem, vt explicat Gregorius Homil. 34. in Euang. & lib. 32. Moral. cap. 12. tamen potest, ac debet intelligi etiam de primo prælio, quod ab initio factum fuit in cœlo inter Luciferum, & daemones ex vna parte, & Michaellem, & angelos sanctos ex alia, & hanc explicationem communiter approbant Scholastici cum Magistro in 2. dist. 6. ; ergo ab initio angeli peccarunt secuti Luciferum ducem, & impulsorem . Confirmatur autem hæc explicatio: nam primum tantum prælium factum est in cœlo, in eoque draco cum daemonibus ex cœlo expulsi sunt, ac de dracone dicitur : *Cauda sua traxerat tertiam partem stella-*

rum, hoc est tertiam partem angelorum; secundum autem prælium non fiet in cœlo, sed in terris, & in mundo hoc elementari .

20. Ad 1. Respondet Sanctus Thomas, quod Cherub interpretatur plenitudo scientiæ, Seraphim interpretatur ardens propter charitatem : & quia scientia, non autem charitas potest coniungi cum peccato, ideo diabolus vocatur Cherub, non autem Seraphim; ex quo non arguitur, quod non fuerit ex supremo ordine, ac supremus illius ordinis .

21. Ad 2. Respondeo Damasceno, aliisque paucis Patribus, qui iuxta principia Platoniorum dixerunt Luciferum fuisse supremum eorum tantum angelorum, qui præsidebant terris, præferendos esse plures, & grauiores Patres, qui conformius Scripturis asseruerunt Luciferum fuisse supremum omnium angelorum .

22. Ad 3. Lucifer licet esset in cœlo, potuit velle ascendere ad superiorem cœli partem, in qua de facto est Christus, ibique collocare suum solium, & exercere principatum in angelos, quos secum traxisset ad rebellionem à Deo .

23. Ad 4. Vt benè aduertit Sanctus Thomas in corpore huius art. 7. quæst. 63. diabolus peccauit, non ex aliqua pronitate, & dispositione ad peccandum, siquidem nullam habebat ad peccandum dispositionem, pronitatem, atque inclinationem, vt dictum est quæst. 183. num. 13. & 14. sed ex solo libero arbitrio; ergo licet supremus angelus, in quantum habebat maiorem gratiam, & charitatem, haberet maiorem propensionem ad diligendum Deum, & ad non peccandum, quam angeli inferiores, tamen cum excellentia sit motuum superbiæ, ipse, qui erat excellentior cæteris, habuit maius motuum superbiæ, ideoque probabilius est, quod angelus, qui præ cæteris peccauit peccato superbiæ, fuerit supremus . Nec obstat, quod cum haberet maiorem gratiam, & charitatem, haberet maiorem inclinationem ad diligendum Deum, & ad non peccandum, quam cæteri . Nam vt loquitur Sanctus Thomas in resp. ad 3. *quantumque inclinatio ad bonum fuerit in supremo angelo, tamen ei necessitatem non inducebat .* Unde potuit per liberum arbitrium eam non sequi .

24. Ad 5. distinguo antecedens : Deus creauerat Angelos, vt consequerentur beatitudinem, vel vt si ex libero arbitrio ponerent impedimentum suæ beatitudinis, haberet occasionem compensandi eorum perditionem alijs bonis, concedo : sine hac distinctione, nego antecedens : & nego consequentiam . Deus creauerat angelos, vt gratiæ cooperando, consequerentur beatitudinē, vel si per liberum arbitrium gratiæ resisterent, peccarent, ac ponerent impedimentum suæ beatitudini, & incurrerent æternam perditionem, haberet occasionem malum peccati compensandi alijs bonis; ergo diuina intentio non fuit frustrata, nec in angelis, qui beatitudinem obtinuerunt,

runt, nec in diabolo, & dæmonibus, qui peccarunt, præsertim cum perditionem angelorum compensauerit salutem hominum, & Incarnatione, ac gloria, & beatitudine Christi, qui est incomparabiliter magis beatus, quam fuisset beatus Lucifer, si non peccasset.

25. Ad 6. In argumento quæritur, vtrum Lucifer, qui alios angelos ad peccandum induxit, peccauerit non solum prius natura, sed etiam prius tempore, quam alij angeli, qui eius suggestionem peccarunt. Sanctus Bonaventura in 2. distin. 5. art. 2. quæst. 2. existimauit prius non solum natura, sed tempore peccasse Luciferum, quam reliquos angelos. Aggidius in 2. dist. 6. Durandus ibidem, quæst. 2. & Argentina quæst. 1. art. 2. censent simul tempore peccasse Luciferum, & alios angelos, eandemque sententiam videtur supponere, Sanctus Thomas art. 8. huius quæst. 63. in resp. ad 2. & hanc secundam sententiam existimo probabiliorē. Iuxta hanc opinionem, ad argumentum, in quo in maiori assumebatur, quod si Lucifer induxisset alios angelos ad peccandum, prius tempore peccasset, quam ceteri angeli, quod est contra Damascenum: nego maiorem. Angelus enim, cum habeat perfectam vim intellectiui, ad intelligendum, eligendum, loquendum intelligibiliter, exhortandum, percipiendam locutionem intelligibilem, eique consentiendum, non indiget mora temporis, sicut homo, qui indiget mora temporis ad perfectè intelligendum, deliberandum, eligendum, & loquendum, vocaliter, exhortandum, percipiendam locutionem, ac de re proposita deliberandum: ergo Lucifer in eodem instanti, in quo peccauit occasione propositæ incarnationis, potuit motiuum, propter quod peccauit, alijs angelis intelligibili locutione exprimere, eosque ad peccandum excitare, illique potuerunt eius suggestioni consentire, ac peccare.

27. Ad 7. distinguo maiorem: si Lucifer induxisset ceteros angelos ad peccandum, induxisset illos ad hoc, vt vellent potius subesse, & obtemperare ipsi Luciferò, quam Deo præcipienti, vt se subicerent naturæ humanæ in Christo, illumque adorarent, & hac subiectione se disponderent ad supernaturalem beatitudinem, concedo: non hoc præcipienti, nego maiorem; & distinguo minorem: superbus vult potius subesse superiori, quam inferiori præcipienti, vt se subiciat naturæ inferiori, nego: non hoc præcipienti, transeat minor: & nego consequentiam. Lucifer induxit alios dæmones ad hoc, vt ex motiuo superbiæ nollent obedire Deo præcipienti, vt se subicerent naturæ humanæ Christi inferiori naturæ angelorum, & nollent Christum adorare, & hac subiectione consequi beatitudinem supernaturalem, & vt appeterent vnionem hypostaticam potius Luciferò, quam naturæ humanæ Christi, & vellent subesse, & obtemperare potius Luciferò suadenti, vt ponerent suum vltimum finem in aliquo bono, quod

possent consequi per suas vires naturales unitas cum viribus Luciferi, & aliorum angelorum conspirantium contra Deum, quam in beatitudine supernaturali consequenda per adorationem Christi; sed pater, quod angeli Luciferò inferiores hoc pacto ex motiuo superbiæ potuerint velle potius subesse Luciferò, quam Deo; ergo.

28. Ad 8. distinguo maiorem: maius peccatum est velle alijs subesse contra Deum, quam velle alijs præesse contra Deum, si cetera sint paria, transeat: si cetera non sint paria, nego maiorem: distinguo eodem pacto minorem; & nego consequentiam. Lucifer ex pluribus capitibus grauius peccauit, quam ceteri dæmones. Primo grauius peccauit, quia ceteris fuit causa peccandi. Secundo grauius peccauit, quia peccatum voluit actu intensiori voluntatis. Quod autem Lucifer actu intensiori voluntatis voluerit peccare, probat Sanctus Thomas hoc art. 8. in resp. ad 3. dicens. *Sicut supra dictum est, quæst. 62. art. 6. Angelus non habet aliquid retardans, sed secundum totam suam virtutem mouetur in illud, ad quod mouetur, siue in bonum, siue in malum. Quia igitur supremus Angelus maiorem habuit naturalem virtutem, quam inferiores, intensiori motu in peccatum prolapsus est, & ideo factus est in malitia maior.*

QVÆSTIO CLXXXVI.

Vtrum plures, vel pauciores Angeli peccauerint, quam in charitate perseuerauerint? & vtrum peccauerint ex omnibus ordinibus?

S. Tho. q. 63. art. 7.

1. **V**identur plures angeli peccasse, quam in charitate perseuerasse; primo quia vt dicit Aristoteles lib. 2. Ethic. cap. 6. malum est in pluribus, bonum in paucioribus, cui consonat Scriptura Eccles. 1. dicens: *Stultorum infinitus est numerus*: consonat etiam experientia, qua videmus ex hominibus plures esse malos, quam bonos; sed eadem ratio est de angelis: ergo.

2. Secundo videtur, quod non peccauerint angeli ex singulis nouem ordinibus. Scriptura enim licet tribuat dæmonibus nomina Cherubim, Principatum, & Potestatum, nunquam illis tribuit nomina Seraphim, & Thronorum: ergo signum est, quod ex ordinibus Seraphim, & Thronorum nullus angelus peccauerit.

3. Tertio Leo 3. vel 9. vt refertur capit. *Hi duo de Consecrat. dist. 1. dicit. Quod nouem hebdomadibus alluia intermitimus, non incongruè per nouem hebdomadas nouem ordines angelorum accipimus, quorum decimus ordo per superbiam corrumpens, angelicum numerum minuit, & à felicitate perturbauit.*

4. Re-